

РЕШЕНИЕ

№ 12398

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3595** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.39, ал.1 от ЗЗЛД.

Образувано е по жалба на Д. А. М., подадена чрез адв. Л. А., срещу отказ от 01.04.2024г. на „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД да изтрие личните му данни по реда на чл.17 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

В жалбата се твърди, че отказът за изтриване на личните му данни в регистрите на администратора е незаконосъобразен, защото не съществуват основанията за тяхното обработване по см. на чл.17, §1 от ОРЗД. След като вземането е било погасено по давност и длъжникът е посочил, че няма да го плати доброволно, личните данни не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани, субектът е оттеглил своето съгласие и е възразил срещу обработването, ответникът е бил длъжен без ненужно забавяне да ги изтрие. Погасяването по давност на задължението ликвидирало правото на принудителното му събиране. Следвало да се зачете общата погасителна давност от 5 години, след която се преклудирала обработката на данни, защото в противен случай безсрочната обработка на данни би противоречала на правото на ЕС.

Моли съдът да отмени отказът и да задължи ответникът да изтрие личните данни на Д. А. М. от собствените си регистри, както и да подаде информация до Ц. на БНБ за липсата на задължения по кредити на негово име.

В проведените публични заседания жалбоподателят се представлява от адв. Л. А.. По същество се претендира актът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на

ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по искането. Обобщаващи правни съображения по основателността на жалбата са изложени в писмени бележки от 01.07.2024г. Акцентираща се, че Д. А. М. изрично е заявил, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение и по този начин отпадал легитимния интерес на дружеството да продължи да обработва личните му данни. Отпадали и целите, за които са били събирани и обработвани данните му. Липсвала правна възможност за принудително събиране от страна на ответното дружество. Разпоредбите на ОРЗД били с приоритет пред националните и с пряка приложимост, сред които и правото по чл.17, § 1 „да бъдеш забравен“. В решение от 07.12.2023г. на СЕС по съединени дела № С-26/22 и № С-64/22, се застъпвало разбирането, че „Член 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД във връзка с член 6, § 1, ал.1, буква „е“ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска практика на частни агенции за икономически справки, състояща се в съхраняване в техните собствени бази данни на информация от публичен регистър, отнасяща се до предоставянето на освобождаване от остатъка по задълженията в полза на физически лица, за да може да дава сведения относно кредитоспособността на тези лица през период, надвишаващ срока, през който данните се съхраняват в публичния регистър.“ Както се посочвало в решението на СЕС, необходимо било да се даде възможност на лицето отново да участва в икономическия живот и националното ни право трябвало да се тълкува в тази светлина. Давността е този период, в който държавата гарантира принуда. След изтичането му, държавата също се дезинтересира да осигурява закрила. Това дезинтересирание трябвало да бъде равнозначно и на възможността данните да не се обработват след изтичането на давността. С. информация за вземане, което не можело да бъде събрано принудително, не изпълнявало критерия за обективна и надеждна кредитна оценка по съображение 93 от Решението. Именно периодът - времето, в което е допустима обработка, според СЕС, признавайки този интерес за достоверна, обективна и правилна кредитна оценка бил релевантният аспект за законността на обработването. В случая, ответникът се е дезинтересирал, вземането е погасено по давност, а чрез отбелязванията, които се правят в Ц., на практика той очаквал доброволно плащане на погасеното по давност вземане, за да заличи личните данни. Ответникът – администратор на лични данни „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД, чрез своя процесуален представител юрк. М. С. оспорва жалбата. Посочва, че изтичането на погасителната давност на едно задължение се установява само по съдебен ред, а не чрез издадено удостоверение от ЧСИ за последно валидно изпълнително действие, като компетентен да разгледа дело за погасителна давност се явявал Софийски районен съд, и в тази връзка спорът не бил подсъден на Административен съд София- град, поради което жалбата е недопустима. Съгласно Решение № 37 от 24.02.2021 г. на ВКС, „новата погасителна давност започва да тече от последното ѝ прекъсване с надлежно извършено изпълнително действие или признание на вземането от длъжника. Перемпцията е без правно значение за давността. Общото между двата правни института е, че едни и същи факти могат да имат значение, както за перемпцията така и за давността. Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ - той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист. Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново - отделно изпълнително дело, тъй

като старото е прекратено по право. Новото искане на свой ред прекъсва давността независимо от това дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело, необразуването на ново изпълнително дело с нищо не вреди на кредитора“.

Ответникът твърди, че в случая не е настъпила погасителна давност, тъй като той е отправил молби с искания и посочване на способ по изпълнително дело № 5704/2013г. по описа на ЧСИ М. Б. на 19.07.2021 г. и на 20.09.2022 г. Кредиторът във всеки един момент можел да образува ново изпълнително дело, поради същата причина имал право и да продължи да обработва личните данни на г-н Д. А. М.. За кредитора съществувал законен интерес да съхранява данните на жалбоподателя в срок до 5 години след погасяване на задължението или след обявяването му за погасено по давност, съобразно чл. 4, т. 3 във вр. чл. 67 от ЗМИП. Само компетентният граждански съд можел да установи дали задължението е погасено по давност, и едва следва това за „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД било възможно да подаде коригираща информация до Ц., като в регистъра ще се съхраняват информация 5 години след периода, от който задължението е погасено по давност, с оглед правото на всяка финансова институция да се ползва от информацията за лицето при извършването на оценка за кредитния риск. Формулирано е искане за отхвърляне на жалбата, респ. за прекратяване на делото, защото не било доказано по исков ред, че дългът не съществува, поради погасяването му по давност. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Подадено е било искане от Д. А. М. до „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД да бъдат заличени неговите лични данни, както и да бъде подадена информация до Централен кредитен регистър /Ц./ за погасяване на задължението му. Като основание за това е посочено, че дългът е погасен по давност, като изрично е отразено, че няма да плати доброволно задълженията си, тъй като те са погасени по давност. Липсвало поради тази причина основание за обработването на личните му данни от дружеството.

Видно от удостоверение изх. № 64005/07.11.2023г. по изп. дело № 20138380405704 по описа на ЧСИ М. Б., същото е било образувано въз основа на изпълнителен лист от 03.04.2012г. по гр. дело № 58523/2011г. на СРС и е със страни: кредитор: „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД и длъжник Д. А. М.. Последното валидно изпълнително действие е било подаването на молба вх. № 32215/30.05.2018г. от взискателя за извършване на справки.

Видно от представения изпълнителен лист от 03.04.2012г. по гр.дело № 58523/2011г. на СРС, Д. А. М. е бил осъден да заплати на „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД сумата от 777.48 лева, от които 480.00 лева главница, 172.50 лева договорна лихва за периода 30.03.2007г. до 30.05.2008г., 124.98 лева, законна лихва за забава от 30.06.2009г. до 14.12.2011г., дължими по договор за потребителски паричен кредит PLUS-01034995/27.02.2007г. и лихва от 19.12.2011г. до изплащане на вземането, както и сумата от 125.00 лева, представляваща разноски по делото /държавна такса и юрисконсултско възнаграждение/.

С оспорения акт- писмо от 01.04.2024г. „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД е отказало да заличи личните данни на Д. А. М., като администраторът се е мотивирал по следния начин „след извършена справка по изп.дело № 5704/2013г. на ЧСИ М. Б., бе установено, че изпълнителният лист, въз основа на който е образувано изпълнителното дело не е погасен по давност, а именно: вземането подлежи на принудително събиране“.

С постановление от 15.02.2024г., влязло в сила на 16.04.2024г. на ЧСИ М. Б. е било прекратено изп. дело № 20138380405704 на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК. Последното валидно изпълнително действие по делото е било подадена молба вх. № 32215/30.05.2018г. от вискателя.

От жалбоподателя са представени справка изх. № 29458/14.05.2024г. от КЧСИ, че срещу Д. А. М. в качеството му на длъжник няма висящи изпълнителни производства, както и удостоверение изх. № 23257/23.04.2024г. на Служба „Държавен съдебен изпълнител“ при СРС с идентично съдържание, че срещу жалбоподателя няма образувани и висящи изпълнителни дела.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният отказ е издаден от компетентен орган - по делото не е налице спор, че ответното дружество "МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ" АД е администратор по смисъла на §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл. 4, т. 7 от ОРЗД на лични данни за жалбоподателя Д. А. М. по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл. 4, т. 1 от ОРЗД, свързани с възникнало вземане по договор за потребителски паричен кредит от 27.02.2007г.

Единственият мотив на ответника да откаже да удовлетвори искането на жалбоподателя е, че вземането не е погасено по давност и подлежи на принудително събиране по изп. дело № 20138380405704 по описа на ЧСИ М. Б..

Задължението на ответника като администратор на лични данни е определено от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър /Ц./, съгласно която: "Институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към Ц. информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване". В този смисъл, крайният времеви срок на задължението на "МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ" АД за събиране/обработване на лични данни съвпада с момента на окончателното погасяване на задълженията по съответните кредити. За да бъде правилно приложен материалния закон следва да се анализира регламентираното в чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009г. понятие за окончателно погасяване на кредитите в аспекта на погасяването им по давност. Съгласно чл. 110 от ЗЗД с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Съгласно чл. 120 ЗЗД давността не се прилага служебно с изтичането на срока, а само по възражение на длъжника, каквото в случая е налице, тъй като категорично е отказал да плати задължението си, като се е позовал на изтекла давност. Според чл. 118 ЗЗД, ако длъжникът изпълни задължението си и след изтичането на давността, той няма право да иска обратно платеното, макар и в момента на плащането да не е знаел, че давността е изтекла. Случаят не е такъв, защото длъжникът категорично е заявил, че няма да го заплати като се е аргументирал с изтеклата погасителна давност и на това основание иска да се преустанови

подаването на информацията към Ц., както и да се заличи информацията за кредита в регистрите на администратора.

В тази връзка, когато 5-годишният срок на погасителната давност по чл.110 ЗЗД обективно е изтекъл, то материалното право по вземането продължава да съществува и може да бъде доброволно платено от длъжника, или принудително събрано от кредитора, освен ако длъжникът не направи възражение за изтекла погасителна давност, т.е. при липсата на такова възражение кредита не е окончателно погасен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от Наредбата. По аргумент на противното, когато възражението за изтеклата вече погасителна давност е повдигнато от длъжника, то очевидно не може да се очаква нито доброволно плащане от негова страна, нито е възможно принудително събиране от кредитора. При тази хипотеза кредита е окончателно погасен по смисъла на цитираната норма на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/16.07.2009 г.

В процесния случай, възражението за изтекла погасителна давност следва да се счита упражнено от Д. А. М. още на 21.11.2023г., когато е била подадена първата молба за заличаване на личните му данни, а впоследствие и на 08.02.2024г. с новото възражение срещу обработването им. Нещо повече, с постановление от 15.02.2024г., влязло в сила на 16.04.2024г. на ЧСИ М. Б. е било прекратено производството по изп. дело № 20138380405704 на основание чл.433, ал.1, т.8 ГПК. Срещу жалбоподателя към момента на приключване на устните състезания в процеса няма образувани и висящи изпълнителни дела, по които взыскател да е „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД.

В този смисъл, след влизането в сила на постановлението за прекратяване на изпълнително дело № 20138380405704, личните данни на Д. А. М. повече не са необходими за целите за които са били събирани или обработвани по друг начин по смисъла на чл.17, §1, б.“а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, поради което на това основание за жалбоподателя е възникнало правото на изтриване на същите лични данни. По тази причина, отказът на ответника да изтрие от собствените си регистри личните данни на Д. А. М. нарушава възникналото за него право „да бъдеш забравен“ и се явява незаконосъобразен акт, подлежащ на отмяна на основание чл.146, т.4 АПК. След като кредитът окончателно е бил погасен, поради изтичане на погасителната давност, а образуваното изпълнително дело – прекратено, на основание чл.10, ал.3 от Наредба № 22/16.07.2009г. ответникът е длъжен да подаде към Централния кредитен регистър на БНБ информация, че на името на Д. А. М. няма активен кредит за съответния отчетен период. Погасяването на кредита, независимо от способа - дали чрез плащане или поради изтекла давност е основание по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/2009г. за преустановяване подаването на информация до Ц.. След погасяване на дълга по давност по възражение на длъжника, както и при прекратяване на действията по принудителното му събиране, ответникът следва да отпише задължението и вече няма основание да подава информация до Ц., защото то не е активно.

Предвид горното, настоящият съдебен състав приема, че не е налице "съгласие на субекта на данните" по смисъла на легалното определение по чл.4, т.11 от Регламента, поради което и обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на администратора, не съставлява законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 6 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Личните данни на Д. А. М. вече не са необходими за целите на кредита, за които са били събирани и обработвани, оттеглено е неговото

съгласие за това, няма друго правно основание за обработването и субектът възразява срещу обработването, както и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество.

Други съображения от ответника не са изложени в отказа, вкл. и той не се е позовал на необходимостта от обработване на данните по см. на чл.17, § 3, буква „б“ и буква „д“ от ОРЗД и чл.6, § 1, буква „е“ ОРЗД. Недопустимо е за първи път в съдебната фаза на производството да се излагат мотиви и респ. да се коментира от съда дали обработването на данните е необходимо за изпълнение на законово задължение на администратора по чл.67 ЗМИП или за установяването, упражняването или защитата на правни претенции. Ако ответникът е считал, че разпоредбите на този акт са пряко приложими към конкретното административно правоотношение, то той е следвало да аргументира в писмен вид своите съображения, за да може да бъде осъществен съдебен контрол за законосъобразност. Процесуално недопустимо е съдът да допълва липсващи фактически установявания в административния акт, които да съответстват на приложимата към правоотношението нормативна разпоредба. Съдът се произнася и изследва законосъобразността на акта единствено и само на основанията, посочени в него, без да има право да ги разширява, добавя или дописва. Ответникът е следвало в писмена мотивирана форма /чл.59, ал.2, т.4 АПК/ да въведе всички свои фактически и правни основания, за да може оспорваният да упражни адекватно и в пълен обем правото си на защита, като оборва конкретни фактически и правни установявания, които са обективирани в административен акт.

В заключение, отказ от 01.04.2024г. на администратора „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД е незаконосъобразен акт и поради наличието на основанията по чл.146, т.4 от АПК, същият следва да бъде отменен. При анализ поотделно и в съвкупност на приетия доказателствен материал, съдът намира, че е осъществен фактическият състав по чл.17, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, обуславящ задължението на администратора да изтрие без ненужно забавяне личните данни на Д. А. М..

При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне от ответника, който в изпълнение на указанията на съда трябва да заличи личните данни на Д. А. М. и да подаде коригираща информация до Ц. за липса на активни задължения по кредити на името на лицето.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат възстановени направените разноски, които представляват заплатена държавна такса в размер на сумата от

10.00 /десет/ лева. В приложения договор за правна помощ от 01.04.2024г. е посочено, че е предоставена от адвокат Л. И. А. безплатна правна помощ. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38, ал.2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда. Минималното възнаграждение по чл.8, ал.2, т.10 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет е 900.00 /деветстотин/ лева, колкото следва да се присъди. Проведени са две заседания на 31.05.2024г. и на 28.06.2024г., поради което е неприложима разпоредбата на чл.7, ал.9 от Наредбата за присъждане на допълнително възнаграждение от 250.00 /двеста и петдесет/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, *Административен съд София-град*, 22-ри състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ от 01.04.2024г. на администратора на лични данни „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД, да изтрие от собствените си регистри личните данни на Д. А. М., както и да подаде коригираща информация до Ц., *като:*

ВРЪЩА преписката на администратора на лични данни „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД, за ново произнасяне по заявлението на Д. А. М. за заличаване на личните му данни, както и за изпращане на информация до Ц. за липса на активни кредити на негово име.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за изпълнение, който започва да тече от датата на влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“, [улица], ет.7 да заплати на Д. А. М. ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица] сумата от 10.00 /десет/ лева на основание чл.143, ал.1 АПК.

ОСЪЖДА „МОСТ ФИНАНС МЕНИДЖМЪНТ“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“, [улица], ет.7 да заплати на адвокат Л. И. А., личен номер [ЕГН] от Софийска

адвокатска колегия с адрес: [населено място], ул.“21-ви век“ № 9, вх.Б, партер, офис № Б-7 сумата от 900.00 /деветстотин/ лева на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: